

seguida pels parlars importats a València i a Mallorca, d'ençà que no les uneix a Catalunya la sobirania de la Casa d'Aragó, determina les denominacions de valencià i mallorquí, encara que el primer sia un esqueix del català occidental i el segon un espill de l'estat del català oriental del segle XVI. La convivència del Rosselló amb els pobles de França d'ençà de 1642, ha donat nova fisonomia al troç més preuat de la terra catalana, i la manca de tot report entre l'Algher i Catalunya ha marcat un caràcter tot peculiar al català de la ciutat de Sardenya. El parlar d'aquestes contrades que han de viure en un mateix esperit assenyalen la trajectòria seguida per la llengua catalana en el camí de la seva evolució i ofereixen els millors elements per a refer la seva història.

QUARTA SERIE: *Història.*

D. Francisco Manuel de Melo. Set lliçons per Joan Moneva i Puyol, Professor de Cànon a la Universitat de Saragossa.

L'obra de Melo és plena d'interés filològic i històric. La vindicació literària moderna d'escriptors barrocs com Góngora o Gracián, dona actualitat a l'estudi de l'estil de l'historiador de la guerra de Catalunya; les qüestions polítiques d'aquell temps tenen encara avui actualitat doctrinal. El professor estudiarà succeïment la figura de Melo, la seva literatura i posició intel·lectual en comparança especialment amb les de Maquiavel i Saavedra Faxardo, l'estil ric en complexitat, varietats lingüístiques, en excel·lències i en anomalies; per últim, molt principalment, l'obra històrica de Melo xifrada en la seva *Historia de los movimientos, separación y guerra de Cataluña en tiempo de Felipe IV*, rica en interés de valor no circumstancial i en observacions encara avui aplicables.

NOTES POLITIQUES

LES ELECCIONS A OLOT:—Les causes per les quals no han estat guanyades en nostre districte les eleccions, son prou de tothom conegudes. Son les causes que han influït en tota la Espanya i han aixecat a tot arreu clams de protesta. No cal que ens entremetiguem en enumerar-les. Ja s'en cuidaran els qui, davant del Tribunal Suprem i davant del Parlament, faràn complir les lleis anul·lant la elecció d'Olot, si és que les lleis a Espanya son fetes per a ésser aplicades.

La lluita va ésser duta amb veritable furor, però sens un pensament, sens un ideal, sens altre emblema veritable, que unes banderes castellanes passejades per tot el districte. Sens altre esperit que procurar una defecció als amics de Catalunya. I a n'aixó hi contribuïen persones que havien